

**Line Barfod (EL):**

Enhedslisten kan støtte forslaget, da vi mener, at der er tale om en forbedring.

Enhedslisten så helst, at alt inden for sundhedsvæsenet var gratis og offentligt tilgængeligt for alle. Vi kan ikke forstå, hvorfor der skal være forskel på, om man brækker benet eller brækker en tand, men som tingene er skruet sammen i dag, er forslaget her i hvert fald en forbedring i forhold til den nuværende situation.

Forslaget er på mange punkter identisk med det forslag, Enhedslisten fremsatte umiddelbart efter sidste valg, og som der ville have været flertal for at gennemføre allerede dengang, hvis Dansk Folkeparti havde støttet det. Desværre stemte Dansk Folkeparti imod vores forslag, og regeringspartierne stemte også imod.

Men der er nogle mangler i forslaget, bl.a. diætkosten, som vi har diskuteret et par gange under de korte bemærkninger, og som jeg håber vi kan få med under udvalgsbehandlingen. Også Enhedslisten vil gerne være med til et ændringsforslag, hvor vi får diætkosten med, og så må vi jo fremlægge den dokumentation, der skal til for at overbevise regeringspartierne og Dansk Folkeparti om, at diætkost er noget andet end almindelig sund kost. Der er altså en forskel på lægeordineret diætkost og sund kost i almindelighed.

Der peges også på en række problemer i hørings svarene fra de forskellige organisationer, som jo har haft ultrakort tid til at komme frem med dem, men som alligevel har formået at komme med en række indvendinger, som jeg håber vi også kan få afklaret under udvalgsbehandlingen. Bl.a. er der spørgsmålet om briller, som fru Grete Schødt's også var inde på. Den måde, man har afgrænset briller på, lyder mærkelig, men det kan vi forhåbentlig få nærmere klarhed over under udvalgsbehandlingen, så der ikke bliver tvivl om, at man også kan få hjælp, hvis man har bygningsfejl eller andet, og ikke kun, hvis man er nærsynet eller langsynet, så hjælpen kommer til at passe til virkeligheden.

Kl. 14.50

Der er nogle spørgsmål fra tandteknikerne, og de går ud på, hvorvidt det kun er selve proteserne, der er omfattet, eller man også kan få hjælp, når man skal have repareret sin protese eller skal til undersøgelse osv. Det kan vi forhåbentlig også få afklaret.

Så er der også problemet med, hvordan vi kan sikre en ensartet behandling i alle kommu-

ner. Det er jo noget af det, der har været formålet med at udvide helbrestillægget, for det viste sig, at kommunerne havde store forskelle. Der indføres med forslaget en ensartet bedømmelse af, hvornår man har behov for at få økonomisk hjælp, men umiddelbart ser det sådan ud, når man læser forslaget, at der fortsat skal være – eller kan være, hvis kommunerne ønsker det – en temmelig bureaukratisk sagsbehandling, når det skal afgøres, hvorvidt man kan få hjælp eller ej. Der lægges op til, at der skal bruges konsulenter osv. fremover. Det vil sige, at vi kan risikere, at der stadig bliver store forskelle fra kommune til kommune, og derfor ville det være rart, hvis vi kunne se nærmere på, hvordan man kan undgå det, og samtidig se på, om man kan lave nogle fælles prisaftaler, frem for at det skal være op til den enkelte kommune. Københavns Kommune peger også på problemet med, at prisaftalerne skal sendes i EU-udbud, og hvad det kan medføre af forsinkelser og bureaukrati.

Vi håber, at det er muligt at få sikret en samlet løsning, så den enkelte pensionist ikke fortsat skal gennem en ydmygende behandling hos tandlægekonsulenten og kan risikere at få underkendt den nødvendige behandling, og at kontrollen med de priser, tandlægerne fastsætter for behandling, bliver varetaget på anden vis og ikke over for den enkelte pensionist.

Men altså: Enhedslisten kan støtte forslaget som en forbedring.

**Tove Videbæk (KRF):**

I det seneste par år har vi i Socialudvalget fået adskillige meldinger om, at ældre i mange kommuner har fået færre penge i personlige tillæg, selv om det modsatte faktisk var formålet, da vi vedtog loven om helbrestillæg. Den Sociale Ankestyrelse har således gennemført en undersøgelse, som dokumenterer opstramningen i kommunernes praksis for tildelingen af de personlige tillæg, og Den Sociale Ankestyrelses undersøgelse viste også, at der var store forskelle i den kommunale administration af reglerne. Derfor kan der være behov for et forslag som det, vi behandler her i dag.

Efter dette forslag kan der ydes tillæg til forskellige ting, som er nævnt i forslaget. Tillæggene kan gives til pensionister, som har en likvid formue under 53.000 kr., og det er kommunen, der i hvert tilfælde skal vurdere, om udgiften er nødvendig. Her kan jeg godt igen blive en lille smule bekymret, når jeg tænker på de mange sager og de mange problemer, vi tidligere er blevet